

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

**हामी बोलेर मात्र
होइन पुर्‍याएर छाड्छौं**

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पार्सलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका
प्रमुख शहरहरूमा पठाउनु परेमा
हामीलाई सम्भन्धीस्

**सुपर काइनेटिक
कुरियर्स सर्विस**

ट्राफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सुर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएको
भवन) फोन:- ०७१५४२५७१

वर्ष ३८ | अंक १७८ | बुटवल | २०८३ असार १८ गते, बिहीबार

नेपाल संवत् ११४६ | Thursday July 02, 2026

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

भदौ २४ को घटना प्रतिक्रान्ति : प्रचण्ड

बुटवल । नेकपाका संयोजक पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डले देशको भौगोलिक अखण्डता माथि प्रहार भइरहेको बताएका छन् । पोखरामा आयोजित पार्टीको भेलालाई सम्बोधन गर्दै मुलुकले सुगौली सन्धियता दूलो चुनौती सामना गर्नुपरेको बताए । उनले भने-‘राष्ट्रिय स्वाधीनता, सार्वभौमसत्ता नेपाली जनताको, भौगोलिक अखण्डता नेपालको निकै नै चुनौतीपूर्ण छ । जनताको वर्ग, श्रमजीवीमाथि प्रहार भएको छ । सुकुम्बासी, ट्रेड युनियन, सीमाको विषय छन् । मधेशको नाममा भोट लिएर मधेसको छातीमा प्रहार गर्ने काम भइराखेको छ ।’

उनले राष्ट्र र जनता माथि प्रहार भइरहेको बताए । उनले गएको भदौ २३ र २४ को घटना प्रतिक्रान्तिकारी परिघटना भएको बताए । निर्वाचनको समीक्षा गर्दा २४ गतेको घटना प्रतिक्रान्तिकै निरन्तरताको रूपमा नै अगाडि आएको बताए । उनले थपे-‘त्यसबेला हामीले निर्वाचनमा जानुको विकल्प त्यतिबेला देखेनौं । फेरि अर्को दुर्घटना तुरुन्तै हुने हो कि भन्ने सन्त्रास देशभरि थियो । २४ देखि २६ भित्रको कुरा अर्को दूलो दुर्घटना चर्चा परिचर्चा धेरै थिए । तपाईंहरूले पनि सुनुभयो होला नारायणहिटी सभा हुँदैछ, अब केही घण्टापछि अर्कै युगमा प्रवेश हुँदै छ भन्ने कुरा । पछि हामीले बुझ्दा सफा त गर्न लगाएकै रहेछन् ।’

उनले देश एउटा असाधारण परिस्थितिबाट गुज्रेको बताए । देशलाई अर्को दूलो दुर्घटनाबाट जोगाउनुको लागि राष्ट्रपति, प्रधान सेनापतिलगायतको कुरा सुनेपछि चुनाव निष्कर्षमा पुगेको बताए । ‘प्रचण्ड’ले पार्टी नेतृत्वले रणनीतिक लक्ष्यबाट विचलित हुँदै पद, पैसा र सतामुखी राजनीतिमा अलिभएको स्वीकारेका छन् ।

» बाँकी ३ पेजमा

बालबालिकालाई पार्टी सदस्य

बनाएकोमा रास्वपाबाट गल्ती स्वीकार

बुटवल । १८ वर्षभन्दा कम उमेरका ३५ हजारभन्दा बढी बालबालिकालाई पार्टीको सदस्यता दिएको विषयमा राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोगले स्पष्टीकरण सोधेपछि राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) ले उक्त तथ्याङ्क प्राविधिक त्रुटि मात्र भएको स्पष्ट पारेको छ ।

रास्वपाको प्रथम महाधिवेशनमा प्रस्तुत सांगठनिक प्रतिवेदनमा १८ वर्षमुनिका ३५,२५७ जना व्यक्तिहरू पार्टी सदस्य रहेको तथ्याङ्क समावेश थियो । बालबालिकालाई पार्टी सदस्य बनाउनु प्रचलित कानुन र नेपालको अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिबद्धताविपरीत हुने भन्दै आयोगले गत सोमबार रास्वपाको केन्द्रीय कार्यालयलाई पत्राचार गरी आधिकारिक धारणा माग गरेको थियो ।

आयोगको पत्र र चौतर्फी आलोचनापछि रास्वपाका महामन्त्री विपिन कुमार आचार्यले बुधबार एक विज्ञप्ति जारी गर्दै बालबालिकालाई सदस्यता बाँड्ने वा राजनीतिक गतिविधिमा संलग्न गराउने पार्टीको कुनै नीति वा संस्थागत उद्देश्य नरहेको प्रष्ट्याएका छन् ।

महामन्त्री आचार्यका अनुसार महाधिवेशनमा प्रस्तुत गरिएको उक्त तथ्याङ्क आधिकारिक रूपमा प्रमाणित सदस्यताको अभिलेख नभई डिजिटल प्रणालीमा आवेदकले आफैं भरेको प्रारम्भिक र ‘कच्चा तथ्याङ्क’ मात्र थियो । रास्वपाको डिजिटल प्रणाली (एप वा वेबसाइट) माथल जो कोहीले आवेदन दिन सक्ने खुला व्यवस्था छ । तर, आवेदन दिँदैंमा सदस्यता स्वीकृत नहुने रास्वपाले जिकिर गरेको छ । विज्ञप्तिमा भनिएको छ, ‘सदस्यता आवेदनका क्रममा विवरण स्वयं आवेदकले प्रविष्ट गर्ने व्यवस्था रहेकाले केही आवेदनहरूमा वि.सं. र ई.सं. पात्रो प्रणालीको गलत छनोट, जन्ममिति प्रविष्टिमा टाइपोग्राफिकल त्रुटि र जन्ममितिको सट्टा हालको मिति प्रविष्ट गरिएका कारण प्रणालीले केही आवेदकको उमेर वास्तविकभन्दा कम देखाएको हो ।’

» बाँकी ३ पेजमा

सवारी दुर्घटनाको प्रमुख कारण तीव्र गति : ट्राफिक प्रहरी

बुटवल । लुम्बिनी प्रदेशमा सवारी दुर्घटनाको प्रमुख कारण तीव्र गति (ओभरस्पीड) देखिए पनि त्यसविरुद्ध हुने कारबाही भने अत्यन्तै न्यून रहेको तथ्य सार्वजनिक भएको छ । दुर्घटनाको करिब ७० प्रतिशत कारण ओभरस्पीड देखिँदा पनि जेट महिनाभर यस कसुरमा केवल ७ जना चालकमाथि मात्रै कारबाही भएको तथ्यांक ट्राफिक प्रहरीले सार्वजनिक गरेको छ । यसले ट्राफिक व्यवस्थापनको प्रभावकारितामाथि प्रश्न उठाएको छ ।

नेपाल प्रहरी राजमार्ग सुरक्षा तथा ट्राफिक व्यवस्थापन कार्यालय बुटवलले सार्वजनिक गरेको चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को जेट महिनाको तथ्यांकअनुसार प्रदेशभर १५० वटा सवारी दुर्घटना हुँदा ४० जनाको मृत्यु भएको छ भने २५५ जना घाइते भएका छन् ।

तीमध्ये ९९ वटा दुर्घटना अर्थात् करिब ७० प्रतिशत दुर्घटना तीव्र गतिका कारण भएको कार्यालयका प्रमुख प्रहरी उपरीक्षक निशान थापाले जानकारी दिए । तर दुर्घटनाको सबैभन्दा दूलो कारण बनेको तीव्र गतिविरुद्ध भने जेट महिनाभर केवल ७ जना चालकलाई मात्रै कारबाही गरिएको छ । यसबाट जम्मा ४ हजार ५ सय रूपैयाँ राजस्व संकलन भएको छ । यसको विपरीत, मादक पदार्थ सेवन (मापसे) गरेर सवारी चलाउने १ हजार १ सय १३ जना चालक कारबाहीमा परेका छन् । मापसेबाट मात्रै ६ लाख १ हजार रूपैयाँ राजस्व संकलन भएको छ भने लागुऔषध सेवन गरेर सवारी चलाएका ९ जना चालकविरुद्ध मुद्दा चलाइएको छ ।

दुर्घटनाको कारण विश्लेषण गर्दा तीव्र गतिपछि चालकको असक्षमता दोस्रो प्रमुख कारण बनेको देखिएको छ । चालकको असक्षमताका कारण १८ वटा दुर्घटना भएका छन् भने मापसेका कारण १७ वटा दुर्घटना भएका छन् । त्यसैगरी अनावश्यक ओभरटेकका कारण २, मोबाइल फोन प्रयोग, निद्रा वा थकान तथा लेन अनुशासन उल्लंघनका कारण १/१ वटा दुर्घटना भएका छन् ।

» बाँकी ३ पेजमा

कम्युनिष्टहरू मिलेका भए कति सिट जित्ने रहेछन् ?

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

फागुन २१ को चुनावमा एमाले र नेकपा मिलेको भए करिब सय सीट जित्ने नेकपा नेता एवं पूर्व प्रधानमन्त्री भ्रलनाथ खनालको मदन भण्डारी जन्मजयन्तीको कार्यक्रमको एक भाषणले नयाँ वहस सिर्जना गरेको छ । ‘यदि यी दुईवटा दल मात्रै निर्वाचनभन्दा अगाडि कार्यगत एकता गरेको भए करिब एक सय सीट वामपन्थीको आउन सक्ने भ्रलनाथले बताएका थिए ।

गएको निर्वाचनमा रास्वपाको पक्षमा अकल्पनीय सुनामी चल्दा एमाले २५ (प्रत्यक्षतर्फ ९, समानुपातिकतर्फ १६) सीट र नेकपा १७ (प्रत्यक्षतर्फ ८, समानुपातिकतर्फ ९) सीटमा खुमिचएका थिए । अहिले दुई दल मिले ४२ सीटसहित प्रतिनिधिसभामा दोस्रो ठुलो दल बन्छ । प्रमुख प्रतिपक्षी दल रहेको नेपाली काँग्रेसको ३८ सीट छ ।

तर, गएको निर्वाचनको तथ्यांक केलाउँदा पनि गएको निर्वाचन एमाले र नेकपा मिलेको भए २५ सीट सजिलै जित्न सकिने जनमत देखिएको छ । चुनावअघि नेकपा र एमाले मिलेको भए सबैभन्दा ठूलो क्षति काँग्रेस र रास्वपालाई पुग्ने मत परिणामले देखाएको छ । त्यसो त एमाले र नेकपा मिलेर लड्दा श्रम संस्कृति र राष्ट्रपाले पनि प्रत्यक्ष सीट गुमाउने थिए । जनमतका हिसाबले कम्युनिष्ट पार्टीहरू ३० वर्षयताकै सबैभन्दा कमजोर बनेका बेला एमाले र नेकपाले पाएको देशभरको समानुपातिक मत २२ लाख ६६ हजारभन्दा केही बढी हो । यदि कम्युनिष्ट पार्टी मिलेका भए यो समानुपातिक मत केही लाख थपिन सक्थ्यो भने प्रत्यक्षतर्फ २५ देखि ३० सीटसम्म थपिने देखिन्छ । तर, भ्रलनाथ वा अन्य नेताले भनेजस्तो सय सीट पुग्ने अवस्था कठिन थियो । यदि कम्युनिष्ट मिलेर मिलेर लडेका भए अहिलेकै मतका हिसाबले कम्तीमा १३ सीट रास्वपाले गुमाउने थियो भने काँग्रेसले १० सीट गुमाउने हिसाब देखिन्छ ।

कोशी

एमाले र काँग्रेस मिलेको भए कोशीमा ७ सीट सहजै जित्ने देखिएको छ । पाँचथरमा नेपाली काँग्रेसका नेता नरेन्द्र केरूङ १७ हजार २३३ मतसहित विजयी भए । त्यहाँ एमालेका अझर सुन्दर नेम्बाङले १४ हजार ५३४ र नेकपाका हर्कबहादुर नेम्बाङले ११ हजार ४४३ मत पाएका थिए । दुई दल मिल्दा यहाँ सहजै जित्ने देखिन्छ ।

यस्तै, इलाम १ मा काँग्रेसका निश्कल राईले १४ हजार ५४३ मत ल्याएर जिते । जबकि एमालेका काजीमान कामतेले ११ हजार ९६६ मत पाए । त्यहाँ नेकपाका रत्नबहादुर राईले पाएका ७ हजार ६६५ मत जोडिँदा सहजै जित्थे । तेह्रथुममा काँग्रेसका सन्तोष सुब्बा ११ हजार ५६१ मत ल्याएर विजयी हुँदा एमालेका भानुभक्त ढकाल भिन्नो मतले हारे । ढकालले पाएको १० हजार ६८२ मतमा नेकपाका रन्ध्रज लिम्बुले पाएको ९१९ मत जोडिँदा जित्न निस्कन्थ्यो ।

भोजपुरमा श्रम संस्कृति पार्टीका धुवराज राईले १६ हजार ६६३ मत पाउँदा एमालेका शेरधन राई १४ हजार ७५० मतमा रोकिएका थिए । जबकि नेकपाका अजम्बर राई काठमाडौले पाएको ५ हजार ६२८ मत प्लस हुँदा सहजै जित्थे । यस्तै, खोटाङमा पनि श्रम संस्कृतिका आरेन राईले १६ हजार ६१२ मत पाउँदा एमालेका देविक्रम राईले १२ हजार ७१४ मतमा रोकिए । यहाँ पनि नेकपाका हरि रोकाले पाएको ९ हजार ४४३ थप हुँदा जित्न निस्कन्थ्यो ।

सोलुखुम्बुमा पनि एमाले र नेकपा मिल्दा काँग्रेसका प्रकाश सिंह कार्की रोकिन्थे । कार्कीले १३ हजार १६६ मत ल्याएर जित्दा नेकपाका अशिम राईले ९ हजार ४१४ र एमालेका कल्पना राईले ८ हजार २२८ मत ल्याएका थिए । ओखलढुङ्गामा रास्वपाका विश्वराज पोखरेलले १३ हजार ९५३ मत ल्याएर जित्दा नेकपाका अमिर बाबु गुरुङले ११ हजार २९६ मत पाएका थिए । जहाँ एमालेकी अस्मिता थापाले पनि १० हजार ७२० मत पाएकी थिइन् ।

बागमती

मधेशमा रास्वपा एकै हावी भए पनि दुई पार्टी मिल्दा बागमतीका ५ सीट जित्नसक्ने तथ्यांकले देखाएको छ । सिन्धुली १ मा रास्वपाका धनेन्द्र कार्कीले १६ हजार ६५९ मत पाउँदा एमालेका प्रदीपकुमार कटुवाल १५ हजार ८७५ मतमा रोकिएका थिए । नेकपाका डेकेन्द्रप्रसाद सुवेदीले पाएको ४ हजार ७०८ मत जोडिँदा जित्न निस्कन्थ्यो । सिन्धुली २ मा पनि रास्वपाका आशिष गजुरेल १७ हजार ९४० मत ल्याएर विजयी हुँदा नेकपाका लेखनाथ दाहालले १४ हजार ७८० मत पाए । त्यहाँ एमालेका मनोजजर्ज थापाले पनि ११ हजार ६०६ मत पाएका थिए । यस्तै, रामेछापमा पनि रास्वपाका कृष्णहरी बुढाथोकी २४ हजार ८०८ मत ल्याएर जित्दा एमालेका माधव ढुङ्गेलले १७ हजार ६०९ मत पाएका थिए । त्यसमा नेकपाका श्यामकुमार श्रेष्ठले पाएको ३३ हजार ३५४ मत थप हुँदा जित्न निस्कन्थ्यो । सिन्धुपाल्चोक १ मा पनि दुई दल मिल्दा जित्न निस्कनसक्थ्यो । रास्वपाका भरत पराजुलीले २४ हजार ४१२ मत ल्याएर जित्दा नेकपाका माधव सापकोटाले १७ हजार ३२७ र एमालेका संरेश नेपालले ११ हजार ९६१ मत पाएका थिए ।

मकवानपुर २मा पनि उस्तै तथ्यांक देखिन्छ । प्रशान्त ओ्रेती ३० हजार ५० मतसहित विजयी हुँदा एमालेका महेश बर्तीला १८ हजार ८४६ मतमा रोकिएका थिए । तर, नेकपाका लक्शेर विष्टले पाएका १२ हजार ४९२ मत थपिदा जित्न निस्कन्थ्यो ।

त्यस्तै नुवाकोट १ मा एमाले र नेकपा मिल्दा सहज जित्न निकाल्ने उनीहरूको मत देखिन्छ । त्यहाँ रास्वपाका विक्रम तिमिल्सिनाले २२

हजार ९ मतले जित्न निकालेका छन् । नेकपाका हितबहादुर तामाङको १३ हजार ३७७ मत र एमालेका बढी मैनालीको ८ हजार ९३२ मत जोड्दा जित्न निकाल्ने अवस्था देखिन्छ । यसपटक एमाले र नेकपाले पाएको मत थिग्रिएको र कार्यकर्ता आधारित मत भएकाले पनि कतिपय जिल्लामा २ दल मिल्दा केही मत थपिदा जित्तोको वातावरण बन्ने अवस्था थियो । दोलखा,धादिङ लगायतका जिल्लामा पनि त्यसको अपर पर्न सक्ने थियो ।

गण्डकी

गण्डकी प्रदेशअन्तर्गत बागलुङ २ मा पनि दुई पार्टी मिल्दा जित्न निस्कन्थ्यो । रास्वपाका सोम शर्माले १२ हजार ६४७ मत पाएर जित्दा नेकपाका ज्ञाननाथ गैरेले १० हजार ७०९ र नेकपाका मञ्जु शर्माले ७ हजार ८६४ मत ल्याएका थिए ।

लुम्बिनी

प्यूठानमा रास्वपाका सुशान्त वैदिकले २७ हजार ४६९ मत ल्याएर जित्दा एमालेका सूर्य थापा १६ हजार ७१० मतमा रोकिएका थिए । तर नेकपाका कृष्णध्वज खड्काले पाएको ९ हजार ७४ र राष्ट्रिय जनमोर्चाका तिलकबहादुर जीसीले पाएको ७ हजार ६५४ मत थप हुँदा जित्ने आधार बन्थ्यो ।

कपिलवस्तु २ को अवस्था पनि उस्तै छ । रास्वपाका विक्रमसिंह थापाले २७ हजार ६३५ मत ल्याएर जित्दा पाउँदा नेकपाका बुजेश कुमार गुप्तले २० हजार ४८२ र एमालेका दृगनारायण पाण्डेयले ७ हजार ३५७ मत पाएका थिए ।

बर्दिया २ पनि रास्वपाका श्रीधर पोखरेल २९ हजार ६७८ मतसहित विजयी हुँदा नेकपाका सुरेश पन्थले १९ हजार १८० र एमालेकी विमला विकले १० हजार ७७२ मत पाएकी थिइन् । गुल्मी २ मा पनि रास्वपाका गोविन्द पन्थीले १६ हजार ९६७ मत पाउँदा एमालेका गोकर्ण विष्ट १६ हजार ४०६ मत पाएर हारेका थिए । तर, नेकपाका श्रीराम महतले पाएको ३ हजार ८१ मत पाउँदा जित्थे ।

» बाँकी ३ पेजमा

एजुकेसन कन्सल्टेन्सी चलाउन १३ मापदण्ड अनिवार्य

बुटवल । सरकारले शैक्षिक परामर्श संस्था (एजुकेसन कन्सल्टेन्सी) सञ्चालन तथा नवीकरणका लागि १३ वटा अनिवार्य मापदण्ड प्रस्ताव गरेको छ । शिक्षा क्षेत्रमा गुणस्तरीय सेवा सुनिश्चित गर्ने, विद्यार्थीको हित संरक्षण गर्ने तथा कन्सल्टेन्सीहरूको सञ्चालनलाई व्यवस्थित बनाउने उद्देश्यले शिक्षा मन्त्रालयले नयाँ व्यवस्था अघि सारेको हो ।

शिक्षा मन्त्रालयले तयार पारेको ‘शैक्षिक परामर्श संस्था सञ्चालनसम्बन्धी नियमावली’को मस्यौदा हाल अर्थ मन्त्रालय हुँदै कानुन मन्त्रालयमा जाने प्रक्रियामा रहेको मन्त्रालय स्रोतले जनाएको छ ।

प्रस्तावित मापदण्डमा कन्सल्टेन्सीसँग आफ्नै कार्यालय भवन वा कम्तीमा तीन वर्षको घरभाडा सम्पत्तीता हुनुपर्नेछ । संस्थाको इमेल, वेबसाइट र टेलिफोन अनिवार्य रूपमा सञ्चालनमा हुनुपर्ने व्यवस्था पनि गरिएको छ ।

त्यस्तै, संस्था औद्योगिक क्षेत्र वा मूल सडकबाट केही टाढा भए पनि दमकल र एम्बुलेन्स सहजै पुग्न

सक्ने स्थानमा हुनुपर्ने प्रस्ताव गरिएको छ । कार्यालय रहेको भवनको कोठाको सिलिङ कम्तीमा नौ फिट उचाइको, पर्याप्त प्राकृतिक प्रकाश र क्रस भेन्टिलेसन भएको वा वातानुकूलित हुनुपर्ने मापदण्ड राखिएको छ ।

मस्यौदामा भवन भूकम्प प्रतिरोधी प्रविधिबाट निर्माण भएको हुनुपर्ने, फायर फाइटिङ प्रणाली जडान गरिएको हुनुपर्ने तथा प्रशासनिक कार्यका लागि छुट्टै कार्यक्षेत्रको व्यवस्था अनिवार्य गरिएको छ ।

यसैगरी, भवन तथा पूर्वाधार अपाङ्गतामैत्री हुनुपर्ने, महिला, पुरुष र अपाङ्गतामैत्री छुट्टाछुट्टै शौचालयको व्यवस्था गर्नुपर्ने तथा बहुमञ्जला भवनमा प्रत्येक तलामा शौचालय हुनुपर्ने उल्लेख छ ।

कन्सल्टेन्सीले विद्यार्थीलाई निःशुल्क स्वच्छ खानेपानी उपलब्ध गराउनुपर्ने, सन्दर्भ सामग्री, विषयगत जर्नल, म्यागजिन, समाचारपत्रसहितको पुस्तकालय तथा अध्ययनका लागि उपयुक्त स्थानको व्यवस्थासलगायतका प्रावधान पनि राखिएको छ ।

सम्पादकीय

किसानका सास्ती

बैँदेल र बाँदरले मकै नष्ट गरेपछि किसानका अनेक सास्ती छन् । तिनै सास्तीबाट बच्न विद्युतीय धराप थापेका गुल्मीको धुर्कोट–५ मन्टारीका भेषराज भण्डारीले श्रीमती हुमकला भण्डारीलाई गुमाए । मानव-वन्यजन्तु द्वन्द्वको असर कति भयावह बन्दैछ भन्ने यो एउटा उदाहरण हो । गत वर्ष पाल्पामा बैँदेललाई प्रहार गरेको बन्दुकको गोली लाग्दा एकजनाको ज्यान गयो ।

पहिले मानव-वन्यजन्तु द्वन्द्वको विषय राष्ट्रिय निकुञ्ज र शिकार आरक्ष क्षेत्र आसपास क्षेत्रमा हुन्थ्यो । निकुञ्ज आसपासको बस्तीका बासिन्दाका सास्ती बेग्लै छन् । अब यो समस्या निकुञ्ज सेरोफेरोमा मात्रै रहेन । अब हरेक गाउँमा पसेको छ । पहाडका बस्ती रित्तिदै जाँदा वन्यजन्तु बढेका छन् । उनीहरु आहाराका लागि गाउँका घर-घर पुग्न थालेका छन् । यसले किसानको खेतीबाली नष्ट भएको छ । नागरिकले ज्यान नै गुमाउनुपर्ने बाध्यता आइलागेको छ । गाउँमा खेती गर्न सकस पर्न थालेको छ । लगाएको खेती स्याहारन पाइन्छ भन्ने ढुकक नभएपछि किसानलाई सास्ती छ । वन्य जन्तुकै कारण खेतीको उत्पादन लागत उठ्न समेत हम्मे हम्मे परेको छ ।

२०७९ सालको स्थानीय चुनावमा भोट माग्नेलाई किसानले भने,-बाँदर नियन्त्रण गर्ने उम्मेदवारलाई भोट । बाँदरको सास्ती भोगेका किसानका यी समस्या चुनाव जितेकाहरुले त पूरा गरेनन्, अन्यत्र कतैबाट समस्या समाधान हुन्छ कि भन्ने आशा पनि बेकार भैँ भएको छ । गत फागुनमा भएको चुनावमा भोट माग्न आएका उम्मेदवारलाई गाउँलेले भने,- अरु केही गर्नुपर्दैन, विकास भएकै छ, अब बाँदर र बैँदेल नियन्त्रण गरिदिनुस्, खेती जोगाउने सकिएन । चुनावमा उम्मेदवार सामु अनुनय विनय गरेका किसानका दुःख उस्तै छन्, संसदमा बाँदर नियन्त्रणको विषय सुस्त भए पनि उठेको छ, तर समस्या समाधानको बाटो पहिल्याउन अबैँ सम्भव भएको छैन । किसान खेती जोगाउन धराप थाप्न बाध्य छन्, त्यही पासोमा परिवारकै सदस्य गुमाएर प्रहरी नियन्त्रणमा जानु पर्ने बाध्यता छ ।

गुल्मी धुर्कोटका भण्डारी परिवारको यो समस्या केवल धुर्कोटको मात्रै होइन, यो मध्यपहाडको तस्विर हो, यसले रित्तिदै गएको मध्य पहाडलाई अबैँ रित्ताउन बल पुर्‍याउने छ । मध्य पहाड समृद्धिको खानी हो, तर वन्यजन्तुलाई नियन्त्रण गर्न नसक्दा मध्य पहाडमा मान्छे बस्नै नसक्ने अवस्था भएको छ । नागरिकले उत्पादन गरेको अन्नवाली जोगाउन नसकेपछि बाँँभो खेतबारी कुरेर कति दिन को बस्ला ? अब सरकारले प्राथमिकतासाथ वन्यजन्तु नियन्त्रणको पहलकदमी लिनुपर्छ । वन्यजन्तु नियन्त्रणको पहलकदमी लिएर मध्य पहाडलाई समृद्धिको बाटोमा अधि बढाउनुपर्छ ।

नेप्से परिसूचकमा

४४ अङ्कको वृद्धि

काठमाडौँ । धितोपत्र बजारमा शेयर कारोबार मापक नेप्से परिसूचक बुधबार उच्च अङ्कले वृद्धि भएको छ । नेपाल स्टक एक्सचेञ्जका अनुसार नेप्से परिसूचक ४४ दशमलव ५९ अङ्कले उकालो लागेर दुई हजार ६५२ दशमलव ९३ मा पुगेको छ । ठूला कम्पनीको कारोबार मापन गर्ने सेन्सेटिभ परिसूचक पाँच दशमलव ७७ अङ्कले उकालो लागेर ४५८ दशमलव ५७ मा पुगेको छ । कूल ३६२ कम्पनीको ९५ लाख ४७ हजार ६७८ किता शेयर र तीन अर्ब ८६ करोड ११ लाख ८३ हजार चार सय १० मूल्यमा खरिद बिक्री भएको छ । सबै उपसमूहको शेयर मूल्यमा वृद्धि भएको छ । कारोबारका आधारमा लक्ष्मी सनराइज बैंक शीर्ष स्थानमा छ । यस्तै, रिलायन्स फिनिङ मिक्स,

आँखु खोला जलविद्युत् कम्पनी, एनआरएन इन्फ्रास्ट्रक्चर एण्ड डेभलपमेन्ट र एनआइएमबी डिवेञ्चर २०९० शीर्ष पाँचभित्र पर्न सफल भएका छन् ।

नेप्सेका अनुसार, स्मो रिभर लिमिटेड, सिवाइसी नेपाल लघुविजु, भुजुङ हाइड्रोपावर, कुर्थली बुखरी स्मल हाइड्रोपावरका लगानीकर्ताले कमाएका छन् । यस्तै, कर्परेट डेभलपमेन्ट बैंक, एनएमबी डिवेञ्चर, धौवागिरी लघुविजु, अप्पर स्याङ्खे हाइड्रोपावर र महालक्ष्मी डिवेञ्चरका लगानीकर्ताले भने गुमाएका छन् ।

कारोबारमा २५२ कम्पनीको शेयर मूल्य बढ्दा १७ कम्पनीको मात्रै घटेको छ । यस्तै, छ वटा कम्पनीको भने कुनै परिवर्तन भएन ।

२०८३ असार १८, गते बिहीबार

Thursday July 02, 2026

दिगो पूर्वाधार निर्माणमा प्राकृतिक विपतको चुनौती

मनीषा थापा

नेपालको दिगो विकास भू-प्रकोप जोखिम न्यूनीकरणसँग प्रत्यक्ष रूपमा जोडिएको छ । आजको प्रमुख प्रश्न ‘कति विकास गर्ने ?’ भन्ने होइन, ‘कस्तो विकास गर्ने ?’ र ‘कसरी सुरक्षित तथा दिगो बनाउने ?’ भन्ने हो । यदि विकास प्रक्रियामा भू-प्रकोप जोखिमलाई बेवास्ता गरियो भने भोलिका पूर्वाधार नै नयाँ विपत्का स्रोत बन्न सक्छन् ।

नेपाल हिमालय क्षेत्रको सक्रिय टेक्टोनिक पट्टीमा अवस्थित भौगोलिक रूपमा आकर्षक, तर प्राकृतिक जोखिमका दृष्टिले अत्यन्त संवेदनशील राष्ट्र हो । हिमाल, पहाड र तराईसम्म फैलिएको विविध भू-बनोटले विकासका प्रशस्त सम्भावना प्रदान गरे पनि यही भू-परिवेशले नेपाललाई बहुआयामिक प्राकृतिक प्रकोपको उच्च जोखिममा समेत राखेको छ । पछिल्ला वर्षमा मनसुनजन्य वर्षाको तीव्रता र अनियमितता बढ्दै जाँदा बाढीपहिरो, डुबान, हिमताल विस्फोट तथा अन्य जलवायुजन्य विपत्का घटना उल्लेखनीय रूपमा वृद्धि भएका छन् । यसले दिगो पूर्वाधार विकास र विपत् जोखिम न्यूनीकरणलाई राष्ट्रिय प्राथमिकताको विषय बनाएको छ ।

नेपाल भूकम्पीय सक्रियता, मनसुनजन्य पहिरो, तराईका बाढी तथा जलवायु परिवर्तनबाट उत्पन्न जोखिमको संगम हो । हिमाली क्षेत्रमा तीव्र गतिमा भइरहेको हिमनदी फल्ने प्रक्रिया र नयाँ-नयाँ जोखिमयुक्त हिमतालको विकासले भविष्यमा अभ्रम गम्भीर चुनौतीको संकेत गरिरहेको छ । यस सन्दर्भमा दिगो पूर्वाधार निर्माण र भू-प्रकोप जोखिम न्यूनीकरणलाई विकास नीतिको केन्द्रमा राख्नु आजको अपरिहार्य आवश्यकता हो ।

पछिल्ला वर्षमा नेपालमा सडक सञ्जाल विस्तार, जलविद्युत् आयोजना, सहरी विकास तथा अन्य भौतिक पूर्वाधार निर्माण तीव्र गतिमा अगाडि बढेका छन् । यद्यपि यस्ता परियोजनाको योजना तथा कार्यान्वयनका क्रममा पर्याप्त भूगर्भीय अध्ययन, भू-प्राविधिक परीक्षण तथा जोखिम मूल्यांकनलाई अपेक्षित महत्त्व दिएको देखिन्छ । फलस्वरूप, कतिपय अवस्थामा निर्मित संरचना नै विपत्का कारक बन्न पुगेका छन् ।

विशेषगरी पहाडी क्षेत्रमा सडक निर्माणका क्रममा अवैज्ञानिक ढंगले ढलान कटान, अपर्याप्त जलनिकास व्यवस्थापन तथा पहिरो नियन्त्रणका उपायको बेवास्ताले वर्षायाममा ठुलो मात्रामा पहिरो निम्त्याउने गरेको छ । त्यसैगरी नदीको प्राकृतिक बहाव क्षेत्रमा बस्ती विस्तार, बाढी प्रभावित क्षेत्रमा अनियन्त्रित निर्माण तथा कमजोर संरचनात्मक डिजाइनले बाढी र पहिरोबाट हुने जनघनको क्षतिलाई थप बढाएको छ ।

दिगो पूर्वाधार भनेको केवल बलियो संरचना निर्माण मात्र होइन, यसले वातावरणीय सन्तुलन, सामाजिक समावेशिता, आर्थिक व्यवहार्यता र दीर्घकालीन जोखिम न्यूनीकरणलाई समेत समेट्नुपर्छ । स्थानीय भूगोल, जलवायु परिवर्तनको प्रभाव र सामाजिक आवश्यकतालाई बेवास्ता गरेर निर्माण गरिएका पूर्वाधारले अल्पकालीन लाभ दिए पनि दीर्घकालमा ठुलो क्षति निम्त्याउन सक्छन् । त्यसैले, अबको विकास दृष्टिकोण जोखिम-सचेत, जलवायु-उत्थानशील र वैज्ञानिक आधारमा निर्देशित हुनुपर्छ ।

नेपालमा विपत् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन ऐन, २०७४’ लगायतका नीतिगत तथा कानुनी प्रबन्ध विद्यमान छन् । तर, कार्यान्वयनको कमजोरी, संस्थागत समन्वयको अभाव, प्राविधिक जनशक्तिको कमी, अपर्याप्त बजेट तथा अल्पकालीन राजनीतिक प्राथमिकताले अपेक्षित परिणाम हासिल हुन सकेको छैन । अबैँ पनि विपत् व्यवस्थापन प्रणाली पूर्वनियोजित र जोखिम न्यूनीकरणभन्दा राहत तथा पुर्ननिर्माणमा बढी केन्द्रित देखिन्छ ।

विगतका घटनाले यस वास्तविकतालाई स्पष्ट रूपमा पुष्टि गरेका छन् । १२ जुलाई २०२४ मा चितवनको सिमलताल क्षेत्रमा गएको विनाशकारी पहिरोले दुई यातुवाहक बस त्रिशूलीमा बगाउँदा ठुलो मानवीय क्षति भयो । विभिन्न प्राविधिक अध्ययनले सडक विस्तारका क्रममा गरिएको असन्तुलित ढलान कटानले उक्त क्षेत्रमा भू-अस्थिरता बढाएको संकेत गरेका छन् । त्यसैगरी, बीपी राजमार्गमा रोशीको बाढी, तराईमा दोहोरिने विनाशकारी बाढी तथा खुम्बु क्षेत्रको थामे गाउँमा भएको हिमताल विस्फोटजन्य बाढीले विकास र विपत् व्यवस्थापनबिचको अन्तरसम्बन्धलाई उजागर गरेका छन् ।

यस परिस्थितिमा पूर्वाधार विकासका प्रत्येक चरणमा विस्तृत भूगर्भीय तथा भू-प्राविधिक

अध्ययनलाई अनिवार्य बनाइनुपर्छ । जमिनको स्थायित्व, ढलानको अवस्था, भूकम्पीय जोखिम, भू-जल प्रणाली तथा जलवायुजन्य प्रभावको वैज्ञानिक विश्लेषणविना निर्माण गरिएका परियोजना दीर्घकालीन रूपमा सुरक्षित हुन सक्दैनन् । ठुला आयोजना मात्र होइन, साना तथा मध्यमस्तरका परियोजनामा समेत योग्य प्राविधिकको संलग्नता सुनिश्चित गरिनु आवश्यक छ ।

भू-उपयोग योजनाको पनि प्रभावकारी कार्यान्वयन जरुरी छ । जोखिमयुक्त क्षेत्रमा बस्ती विस्तार, नदीकिनारमा अनियन्त्रित निर्माण तथा पहिरो सम्भावित क्षेत्रमा पूर्वाधार विकासलाई नियन्त्रण गर्न स्पष्ट नक्साकन, कडा कानुनी व्यवस्था र प्रभावकारी अनुगमन प्रणाली आवश्यक छ । प्राविधिको प्रयोगले पनि जोखिम न्यूनीकरणमा महत्त्वपूर्ण योगदान पुर्‍याउन सक्छ । भू-सूचना प्रणाली, रिमोट सेन्सिङ, ड्रोन प्राविधि तथा प्रारम्भिक चेतावनी प्रणालीको एकीकृत प्रयोगबाट जोखिम पहिचान, निगरानी र पूर्वानुमानलाई थप प्रभावकारी बनाउन सकिन्छ । त्यसैगरी ढलान स्थिरीकरणका लागि जैव-ईन्जिनियरिङ तथा वैज्ञानिक जलनिकास व्यवस्थापनलाई पूर्वाधार डिजाइनको अभिन्न अंग बनाइनुपर्छ ।

दिगो पूर्वाधार निर्माणमा स्थानीय समुदायको सहभागिता पनि उर्तिकै महत्त्वपूर्ण छ । स्थानीय अनुभव, परम्परागत ज्ञान र आधुनिक वैज्ञानिक प्राविधिको संयोजनले विकासलाई थप सुरक्षित, व्यावहारिक र दिगो बनाउन सक्छ । स्थानीय तह, प्राविधिक निकाय र समुदायबिचको सहकार्यले जोखिम पहिचानदेखि विपत् व्यवस्थापनसम्मका सम्पूर्ण प्रक्रियालाई सुदृढ बनाउन सघाउँछ ।

अन्ततः नेपालको दिगो विकास भू-प्रकोप जोखिम न्यूनीकरणसँग प्रत्यक्ष रूपमा जोडिएको छ । आजको प्रमुख प्रश्न ‘कति विकास गर्ने ?’ भन्ने होइन, ‘कस्तो विकास गर्ने ?’ र ‘कसरी सुरक्षित तथा दिगो बनाउने ?’ भन्ने हो । यदि विकास प्रक्रियामा भू-प्रकोप जोखिमलाई बेवास्ता गरियो भने भोलिका पूर्वाधार नै नयाँ विपत्का स्रोत बन्न सक्छन् । नयाँ पत्रिकाबाट

एक गिलास कागती पानी : स्वस्थ जीवनतर्फको सरल कदम

पुष्कर चिराल जोशी

स्वस्थ जीवनशैली अपनाउनका लागि सधैं जाँटल र महंगा उपायहरू नै रोज्नुपर्छ भन्ने छैन । कतिपय अवस्थामा हाम्रा साना र सरल बानीहरूले पनि स्वास्थ्यमा ठूलो र सकारात्मक परिवर्तन ल्याउन सक्छन् । यस्तै एउटा सहज, सस्तो र अत्यन्तै लोकप्रिय बानी हो–बिहान उठ्नेबित्तिकै एक गिलास मनतातो कागती पानी पिउनु ।

हालैका वर्षहरूमा स्वास्थ्यप्रति सचेत मानिसहरूका बीच कागती पानी एक लोकप्रिय पेय बनेको छ । कागती र पानीको यो सामान्य मिश्रण स्वादिलो मात्र होइन, शरीरका लागि आवश्यक विभिन्न प्राकृतिक पोषक तत्वहरूको स्रोत पनि हो ।

तपाईँले आफ्नो दिन कसरी सुरु गर्नुहुन्छ भन्ने कुराले बाँकी दिनलाई असर गर्न सक्छ । धेरै स्वास्थ्य सुझावहरू उपलब्ध भए पनि सबैभन्दा सरल र प्रभावकारी सुझावहरूमध्ये एकमा केवल एउटा कागती र केही पानी समावेश छ । बिहान सबेरै एक गिलास मनतातो कागती पानी पिउनु शरीरलाई ताजगी दिनुका साथै स्वस्थ जीवनशैलीको राम्रो सुरुवात हुन सक्छ ।

कागती पानी भनेको ताजा कागतीको रस मिसाइएको पानी हो । व्यक्तिगत रूचिअनुसार यसलाई तातो वा चिसो पिउन सकिन्छ । केही मानिसहरूले ख्याद र विविधताका लागि महु, फुदिना वा केही मसला पनि थप्ने गर्छन् ।

पौष्टिक रूपमा कागतीको रस भिटामिन सी, फ्लेभोनोइड्स तथा थोरै मात्रामा पोटासियम र म्याग्नेसियमले भरिपूर्ण हुन्छ । यसमा क्यालोरी पनि कम हुन्छ, जसले यसलाई स्वस्थ आहारको राम्रो हिस्सा बनाउँछ ।

कागती पानीको पौष्टिक महत्त्व
कागती सानो भए पनि यसमा प्रशस्त पोषक तत्वहरू पाइन्छन् ।

भिटामिन सी : छाला तथा रोग प्रतिरोधात्मक क्षमताका लागि उपयोगी ।

साइट्रिक एसिड : पाचन प्रक्रिया र मिर्गौलाको स्वास्थ्यमा सहयोगी ।

क्याल्सियम : हड्डी र दाँतको मजबुतीका लागि आवश्यक ।

पोटासियम : रक्तचाप तथा स्नायु प्रणालीको सन्तुलनमा सहयोगी ।

एन्टिअक्सिडेन्ट र फ्लेभोनोइड्स : कोषहरूलाई क्षतिबाट जोगाउन मद्दत गर्ने ।

कागती पोषणका दृष्टिले अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण फल हो । यसमा विशेष गरी भिटामिन सी प्रशस्त मात्रामा पाइन्छ । पानीमा कागती मिसाएर पिउँदा शरीरले यी पोषक तत्वहरू सजिलै प्राप्त गर्न सक्छ र साथमा शरीरमा आवश्यक तत्त्व पदार्थको पूर्ति पनि हुन्छ ।

कागती पानी पिउनुका १० प्रमुख स्वास्थ्य लाभ
१. शरीरलाई प्यान्ट हाइड्रेट राख्छ
मानव शरीरको अधिकांश हिस्सा पानीले बनेको हुन्छ । शरीरका सबै अंगहरूलाई सुचारु रूपमा सञ्चालन गर्न पानी आवश्यक पर्छ । धेरैजसो मानिसहरूले दिनभर पर्याप्त पानी

पिउँदैनन् । कागती मिसाउँदा पानी स्वादिलो हुने भएकाले यसले पानी पिउने कुरा बढाउन मद्दत गर्छ र शरीरमा डिहाइड्रेसन (पानीको कमी) हुन दिँदैन ।

२. रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता बलियो बनाउन सहयोग गर्छ

कागतीमा पाइने भिटामिन सी शरीरको प्रतिरक्षा प्रणालीका लागि महत्त्वपूर्ण पोषक तत्व हो । यसले शरीरलाई विभिन्न संक्रमणविरुद्ध लड्न सहयोग गर्छ । नियमित रूपमा कागती पानी सेवन गर्दा प्रतिरक्षा प्रणालीलाई समर्थन मिल्न सक्छ ।

३. पाचन प्रणालीलाई सक्रिय र सहज बनाउँछ

बिहान खाली पेटमा मनतातो कागती पानी पिउँदा पाचन प्रक्रियालाई सक्रिय बनाउन मद्दत पुग्न सक्छ । यसमा हुने साइट्रिक एसिडले पाचन रसको उत्पादनलाई सहयोग पुर्‍याउँछ । यसले कब्जियत, पेट फुल्ने र अपचजस्ता समस्यामा केही राहत दिन सक्छ ।

४. छालाको स्वास्थ्यमा सुधार ल्याउन सहयोग गर्छ

स्वस्थ र चमकिलो छालाका लागि भित्रैदेखि पोषण आवश्यक हुन्छ । कागतीमा पाइने भिटामिन सीले कोलाजेन उत्पादनमा सहयोग गर्छ, जसले छालाको लचिलोपन कायम राख्न मद्दत गर्छ । साथै यसमा रहेका एन्टिअक्सिडेन्टहरूले वातावरणीय प्रदूषण तथा अन्य हानिकारक तत्वबाट हुने क्षतिको प्रभाव कम गर्न सहयोग गर्न सक्छन् ।

५. मानसिक ताजगी र ऊर्जा प्रदान गर्छ

कागतीको प्राकृतिक सुगन्ध र हल्का अमिलो स्वादले बिहान ताजगीको अनुभूति गराउन सक्छ। चिया वा कफीको विकल्पका रूपमा कागती पानी सेवन गर्दा शरीरलाई हल्का र स्फूर्त महसुस हुन सक्छ ।

नोट : कफी वा चियामा हुने क्याफिनमा निर्भरता कम गर्न चाहनेहरूका लागि कागती पानी उपयोगी विकल्प हुन सक्छ ।

६. मुखको दुर्गन्ध कम गर्न मद्दत गर्छ

बिहान उठ्दा मुख सुख्खा हुने र दुर्गन्ध आउने समस्या धेरैमा देखिन्छ । कागती पानीले मुखभित्रको वातावरण ताजा बनाउन सहयोग गर्न सक्छ र केही ब्याक्टेरियाको वृद्धि कम गर्न मद्दत पुर्‍याउन सक्छ ।

७. तौल व्यवस्थापनमा सहयोग पुर्‍याउँछ

कागती पानी आफैँमा तौल घटाउने कुनै “चमत्कारी औषधि” होइन । तर, चिनीयुक्त चिया, कफी वा सफ्ट ड्रिंक्सको सट्टा कागती पानी पिउँदा अतिरिक्त क्यालोरीको सेवन कम गर्न सकिन्छ । साथै, कागतीमा पाइने पेक्चिन फाइब्रले पेट भरिएको महसुस गराउन सहयोग गर्न सक्छ ।

८. मिर्गौलाको पत्थरी बन्ने जोखिम कम गर्न सहयोगी हुन सक्छ

कागतीमा साइट्रेट पाइन्छ । केही अध्ययनहरूका अनुसार साइट्रेटले पिसाबमा खनिजहरू जम्मा भएर पत्थरी बन्ने प्रक्रियालाई कम गर्न सहयोग गर्न सक्छ । यसले मूत्र प्रणालीको स्वास्थ्यमा सकारात्मक प्रभाव पार्न सक्छ ।

९. रक्तचाप र स्नायु प्रणालीको सन्तुलनमा सहयोग गर्छ

कागतीमा पाइने पोटासियमले रक्तचाप सन्तुलनमा राख्न तथा मुटुको सामान्य कार्यसम्पादनमा सहयोग पुर्‍याउन

महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्छ । यसले स्नायु प्रणालीलाई पनि आवश्यक सहयोग प्रदान गर्छ ।

१०. अक्सिडेन्टभ तनावबाट जोगाउन मद्दत गर्छ
कागती एन्टिअक्सिडेन्टको राम्रो स्रोत हो । यसले शरीरमा फ्री रेडिकलका कारण हुने अक्सिडेन्टभ तनाव कम गर्न मद्दत गर्छ। दीर्घकालीन रूपमा यसले समग्र स्वास्थ्य संरक्षणमा सकारात्मक योगदान दिन सक्छ ।

कागती पानी सेवन गर्दा अपनाउनुपर्ने सावधानीहरू

कागती पानी स्वास्थ्यका लागि सामान्यतया सुरक्षित मानिए पनि केही कुरामा ध्यान दिन आवश्यक छ ।

दाँतको सुरक्षा
कागती अम्लीय हुने भएकाले यसको अत्यधिक सेवनले दाँतको बाहिरी सुरक्षात्मक तह (इनामेल) मा असर पर्न सक्छ । त्यसैले कागती पानी पिएपछि सफा पानीले मुख कुल्ला गर्नु उपयुक्त हुन्छ । स्ट्र प्रयोग गरेर पिउँदा पनि दाँतमा पर्ने प्रत्यक्ष असर कम गर्न सकिन्छ ।

ग्यास्ट्रिक, एसिडिटी वा अल्सर भएका व्यक्तिहरू
अल्सर, ग्यास्ट्रिक वा पेटको अल्सर भएका व्यक्तिहरूले खाली पेटमा धेरै अमिलो पेय सेवन गर्दा असहजता बढ्न सक्छ । यस्ता व्यक्तिहरूले चिकित्सक वा पोषणविद्को सल्लाह लिनु उपयुक्त हुन्छ ।

अत्यधिक सेवन नगर्ने
दिनमा १ देखि २ पटकसम्म कागती पानी पिउनु पर्याप्त मानिन्छ । अत्यधिक सेवन गर्दा पेट पोल्ने, एसिडिटी बढ्ने वा अन्य असुविधा हुन सक्छ ।

उपयुक्त मात्रा
१ गिलास पानीमा आधा देखि १ वटा कागतीको रस । दिनमा १-२ पटक सेवन गर्न सकिन्छ ।

ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू

धेरै कागती पानी पिउँदा पेट पोल्ने, ग्यास्ट्रिक बढ्ने वा दाँतको इनामेलमा क्षति पुग्न सक्छ ।

ग्यास्ट्रिक, अल्सर वा एसिडिटीको समस्या भएकाहरूले खाली पेटमा सेवन गर्दा सावधानी अपनाउनुपर्छ ।

कागती पानी पिएपछि साधारण पानीले मुटु कुल्ला गर्नु दाँतका लागि लाभदायक हुन्छ ।

कागती पानीले शरीरलाई हाइड्रेट राख्न मद्दत गर्छ, तर यो कुनै विशेष रोगको उपचार भने होइन ।

धेरै कागती पानी धेरै फाइदाहरू भए पनि अत्यधिक सेवनले कतिपय व्यक्तिमा एसिड रिफ्लक्स, दाँतको संवेदनशीलता वा पेटसम्बन्धी असुविधा निम्त्याउन सक्छ । यस्ता लक्षण देखिएमा स्वास्थ्यकर्मीसँग परामर्श गर्नु उपयुक्त हुन्छ ।

निष्कर्ष
कागती पानी एक सरल, सस्तो र सजिलै उपलब्ध हुने पेय हो । यसले शरीरलाई हाइड्रेट राख्न, भिटामिन सी प्राप्त गर्न तथा स्वस्थ जीवनशैली अपनाउन सहयोग पुर्‍याउन सक्छ । यद्यपि, यसलाई कुनै रोगको उपचारको विकल्पका रूपमा लिनु हुँदैन । सन्तुलित आहार, नियमित व्यायाम र स्वस्थ बानीहरूसँगै कागती पानीको उचित सेवनले समग्र स्वास्थ्यमा सकारात्मक योगदान दिन सक्छ । स्वास्थ्य खबरबाट

मानव र वन्यजन्तुबिच बढ्दो द्वन्द्व अवस्था

विष्णुप्रसाद गौडेन

तनहुँमा पछिल्लो दशकयता चितुवाको आक्रमण मानव-वन्यजन्तु द्वन्द्वको गम्भीर चुनौतीका रूपमा देखा परेको छ । विशेषगरी बालबालिका चितुवाको निशानामा पर्ने गरेका छन् । जिल्लामा हुने अधिकांश आक्रमण साँझको समयमा हुने गरेका छन् । वन क्षेत्र नजिकका बस्तीमा चितुवाको उपस्थितिसँगै स्थानीयवासी त्रसित बन्न बाध्य छन् ।

तनहुँमा साँझ ५ बजेदेखि ८ बजेसम्मको अवधिमा चितुवाको आक्रमण बढी भएको पाइएको छ । जिल्लामा नौ वर्षको अवधिमा चितुवाको आक्रमणबाट १७ जनाको मृत्यु भएको छ । उक्त घटनामध्ये २२ वटा घटना साँझ ५ बजेदेखि ८ बजेसम्मको अवधिमा भएको डिभिजन वन कार्यालय तनहुँले जनाएको छ ।

चितुवाको आक्रमणबाट मृत्यु भएका १७ जनामध्ये १३ जनाको मृत्यु साँझको समयमा भएको डिभिजन वन कार्यालय तनहुँका प्रमुख मनोज रानाभाटले जानकारी दिए । साँझको समयमा घरआँगन वा बाटोमा खेलिरहेको अवस्थामा चितुवाले आक्रमण गरेको देखिएको रानाभाटले जानकारी दिए । बिहानको समयमा आक्रमण भएका घटनामा खेतगाई, गोठ तथा घर आसपासमा चितुवासँग जम्काभेट हुँदा घटना घटेका छन् ।

साँझ ५ बजेदेखि ८ बजेसम्मको समयमा २२ घटना घटेकामा १३ जनाको मृत्यु, नौ जना घाइते भएका छन् । बिहान ३ बजेदेखि ८ बजेसम्मको अवधिमा भएको सात घटनामा दुई जनाको मृत्यु र पाँच जना घाइते भएको रानाभाटले बताए । त्यस्तै दिउँसो १२ बजेदेखि ५ बजेसम्म सात घटना भएकामा एक जनाको मृत्यु र छ जना घाइते भएका छन् भने राति ८ बजेपछि भएको दुई घटनामा एक जनाको मृत्यु र एक जना घाइते भएका छन् ।

दिनभरि फाडी, भीरपाखा तथा वन क्षेत्रमा लुकेर बस्ने चितुवा साँझपछ सक्रिय हुन थाल्छ । यही समयमा मानिसहरू पनि खेतबारीबाट घर फर्किने, बालबालिका घरआँगनमा खेल्ने तथा पशु चौपाया गोठभर्दै ल्याउने गतिविधि हुने भएकाले मानव र चितुवाबीच जम्काभेटको सम्भावना बढ्दो रहेको रानाभाटको भनाइ छ ।

उनका अनुसार चितुवाको आक्रमणबाट पाँच वर्ष मुनिका चार जनाको मृत्यु र दुई जना घाइते, १० वर्षमुनिका दश जनाको मृत्यु र छ जना घाइते भएका छन् । एघारदेखि १५ वर्षसम्मका एक जनाको मृत्यु र दुई जना घाइते, १६ देखि ३० वर्षसम्मका दुई जना घाइते, ३१ देखि ५० वर्षसम्मका सात जना घाइते, ५०

भन्दामाथिको दुई जना घाइते भएका छन् । आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा एक, २०७५/७६ मा दुई, २०७६/७७ मा पाँच, २०७७/७८ मा एक, २०७८/७९ मा एक, २०७९/८० मा तीन, २०८१/८२ मा एक र २०८२/८३ मा एक जनाको मृत्यु भएको छ ।

चितुवासँग जोगिन साँझ तथा रातको समयमा घरगोठ उज्यालो बनाउन, एक्ले नहिँड्न सचेतनामूलक गरिंदै आएको उनको भनाइ छ । “चितुवासँग जोगिन साँझ तथा रातको समयमा घरगोठ उज्यालो बनाऔँ, फाडी सफा गरौँ, एक्ले नहिँडौँ”, उनले भने-“बच्चा तथा वृद्धहरूको विशेष ख्याल र रेखदेख गरौ ।”

मृग, वन कुखुपालगायत वन्यजन्तु मानिसले शिकार गरिँदैंदा वनमा शिकारको अभाव भई चितुवाले मानिसको शिकार गर्न थालेको उनले बताए । जङ्गल फँडानी गरेर बस्ती बसाल्ने, जङ्गली जनावर मारेर खाइदिने कारणले गर्दा र मानव र वन्यजन्तुबिच द्वन्द्व बढ्दो अवस्थामा रहेको छ । “तनहुँमा विशेषगरी चितुवाको समस्या रहेकाले चितुवाको स्वभाव, यसले आक्रमण गर्न सक्ने समयलगायतका विषयमा उपभोक्तालाई बेला-बेलामा जानकारी गराएका छौँ”, उनले भने- “चितुवा सक्रिय हुने समय र आनीबानी बुझ्न सकिए यसबाट बच्न सकिन्छ ।”

वनजङ्गलमा पाइने जीवजन्तु मानिसले शिकार गरेर खाइदिने गरेका कारण पनि चितुवाले बस्तीमा आएर मानिसलाई आक्रमण गर्न थालेको छ । चितुवाको प्राकृतिक खाना भनेको जीवजन्तु नै भए पनि त्यस्ता जीवजन्तु मानिसले खाइदिने गरेका कारण चितुवाको सिकार मानिस हुन थालेको अध्ययनबाट देखिएको छ । “चितुवाको प्राकृतिक खाना मानिस होइन”, उनी भन्छन्-“तर वनभित्र पर्याप्त शिकार नपाउँदा उसले बस्ती क्षेत्रलाई विकल्पका रूपमा लिन थालेको देखिन्छ ।”

पछिल्ला वर्षमा तनहुँका विभिन्न क्षेत्रमा सडक विस्तार, बस्ती विकास तथा वन क्षेत्रको अतिक्रमण बढेको छ । वन क्षेत्र खुम्चिँदै जाँदा चितुवा र मानिसको दूरी घट्दै गएको छ । विशेषगरी फर्दीपुर, भानु, व्यास, शुक्लागण्डकी तथा आँबुखैरी क्षेत्रका वन आसपासका बस्तीहरूमा चितुवा देखिने क्रम बढेको छ । वन र बस्तीको सीमाना अस्पष्ट भन्दै जाँदा द्वन्द्वका घटना बढिरहेका छन् ।

शत्रु जनाको मृत्यु

आव २०७४/७५ देखि २०८२/८३ सम्म जिल्लाका विभिन्न स्थानीय तहमा चितुवाको आक्रमणका घटना भएका हुन् । मृत्यु हुनेमध्ये बन्दीपुर गाउँपालिकामा सबैभन्दा बढी सत जना रहेका छन् । त्यसैगरी भानु नगरपालिकामा पाँच जना, व्यास नगरपालिकामा दुई जना,

शुक्लागण्डकी नगरपालिकामा दुई जना तथा आँबुखैरी गाउँपालिकामा एक जनाको मृत्यु भएको छ । यस अवधिमा चितुवाको आक्रमणबाट २१ जना घाइते भएका छन् । घाइतेमध्ये भानु नगरपालिकामा नौ जना, बन्दीपुर गाउँपालिकामा चार जना, व्यास नगरपालिकामा चार जना, आँबुखैरी गाउँपालिकामा दुई जना, शुक्लागण्डकी नगरपालिकामा एक जना तथा म्याग्दे गाउँपालिकामा एक जना रहेका छन् ।

रु ३२ लाख राहत वितरण

कार्यालयले वन्यजन्तुबाट क्षति भएकालाई राहत वितरण गर्दै आएको छ । चितुवाको आक्रमणबाट मृत्यु भएकाको परिवार, वन्यजन्तुबाट बालीनालीमा पुगेको क्षतिको मूल्याङ्कन गरी राहत वितरण गर्ने गरिएको छ । विसं २०७६ देखि २०८३ सम्म रु ३१ लाख ७६ हजार चार सय ५० राहत वितरण गरिएको छ । २०७६ सालमा रु तीन लाख ११ हजार पाँच सय, २०७७ मा रु चार लाख ७६ हजार, २०७८ मा रु १५ हजार, २०७९ मा रु सात लाख १८ हजार, २०८० मा रु चार लाख १६ हजार आठ सय, २०८१ मा रु छ लाख आठ हजार, २०८२ मा रु पाँच लाख ८९ हजार २५० र २०८३ मा रु ४१ हजार नौ सय राहत वितरण गरिएको छ ।

वन्यजन्तु र मानवबिचको द्वन्द्व पछिल्ला वर्षहरूमा चुनौतीका रूपमा देखिन थालेको उल्लेख गर्दै वन्यजन्तुको प्राकृतिक वासस्थान खुम्चिँदै जानु, जङ्गल आसपास मानव बस्ती विस्तार हुनु तथा खाद्यान्नको खोजीमा वन्यजन्तु बस्ती क्षेत्रमा प्रवेश गर्नु मुख्य कारण रहेका छन् । “तनहुँका विभिन्न ग्रामीण क्षेत्रमा बाँदर, भालु, बँदेललगायतका वन्यजन्तुले कृषिबाली तथा पशुघनमा क्षति पुर्‍याउने र कतिपय अवस्थामा निम्नसमाथि समेत आक्रमण गर्ने घटना भइरहेका छन्”, रानाभाटले भने-“यस्ता घटनाबाट प्रभावित नागरिकलाई राहत उपलब्ध गराउनु सरकारी दायित्व हो । त्यसैले निर्देशिका अनुसार निवेदन पोका घटनाको स्थलगत अध्ययन गरी राहत वितरण गरिरहेका छौ ।”

उनले वन्यजन्तुबाट हुने क्षति न्यूनीकरणका लागि राहत वितरण मात्र पर्याप्त नभएको बताउँदै दीर्घकालीन समाधानका उपायहरूमा समेत कार्यालयले काम गरिरहेको जानकारी दिए । वन्यजन्तु प्रवेश रोक्न तारबार, जनचेतनामूलक कार्यक्रम, वन क्षेत्र व्यवस्थापन तथा स्थानीय समुदायसँगको सहकार्यलाई प्राथमिकतामा राखिएको उनले बताए । “किसानले मेहनत गरेर लगाएको बाली नष्ट हुँदा र पशुघन गुमाउँदा ठूलो आर्थिक क्षति बेहोर्नुपर्छ । त्यसैले राहतसँगै क्षति न्यूनीकरणका कार्यक्रम प्रभावकारी रूपमा सञ्चालन गर्न आवश्यक छ ।”- उनले भने ।

नवीनमा अभिमुखीकरण कार्यक्रम

बुटवल । नवीन औद्योगिक कदरबहादुर रीता माध्यमिक विद्यालय देवीनगरमा व्यवस्थापन समूह कक्षा ११ मा नव आगन्तुक विद्यार्थीहरूको अभिमुखीकरण कार्यक्रम बुधबार सम्पन्न भएको छ ।

उक्त कार्यक्रममा बुटवल उप-महानगरपालिका शिक्षा तथा जनस्वास्थ्य एवं वित्त व्यवस्थापन महाशाखा प्रमुख वरिष्ठ उप-सचिव भित्रमणि खनालले विद्यार्थीहरूले देशकै उत्कृष्ट विद्यालय र उत्कृष्ट विषय व्यवस्थापन छनौट गरेकोमा बधाई दिँदै विद्यालयमा पठनपाठनको वातावरण राम्रो रहेको हुँदा विद्यार्थीहरूले आफ्नो बानी व्यहोरा परिवर्तन गर्नु पर्ने, विद्यार्थीको ज्ञान र सीप विकासको लागि विद्यालयले धेरै कार्यक्रमहरू सञ्चालन गरेकोले विद्यार्थीहरूले विद्यालयका आचारसंहिता पूर्ण पालना गर्न विद्यार्थीहरूलाई सुझाव दिएका थिए ।

उत्प्रेरणात्मक वक्ता एवं एनएमबी बैंकका शाखा प्रबन्धक, मानवअधिकार तथा शान्ति समाज रुपन्देहीका जिल्ला सभापति अर्जुन ज्ञवालीले विद्यार्थीहरूलाई आजको अवस्थामा ल्याइने सम्पूर्ण अभिभावक, शिक्षक छिमेकी साथीहरूलाई धन्यवाद दिँदै जीवनमा सफल हुनको लागि स्पष्ट लक्ष्य सोही अनुसारको योजना, कार्यतालिका र क्रियाकलाप हुनु पर्ने बताउँदै सपना, संकल्प, जीवनको लक्ष्य मेरा चार भूमिका बैकले सिकाएको पाठ सफल हुने पाँचमन्त्र जीवन बदल्ने बानी, मानवअधिकार, वातावरण र सञ्चारको सम्बन्धमा उत्प्रेरणात्मक प्रस्तुति राखेका थिए ।

बुटवल उप-महानगरपालिका वडा नं. ११ का वडा अध्यक्ष रामचन्द्र क्षेत्रीले कक्षा ११ मा

व्यवस्थापन समूहमा अध्ययन गर्ने नव आगन्तुक विद्यार्थीहरूलाई बधाई तथा शुभकामना दिँदै विद्यार्थीहरू वृढ संकल्प, अनुशासन र नियमित अध्ययन गरेमा सफल हुन सकिने हुँदा लगनशील भएर अध्ययन गर्न सुझाव दिएका थिए ।

कार्यक्रम बुटवल उप-महानगरपालिका शिक्षा तथा जनस्वास्थ्य एवं वित्त व्यवस्थापन महाशाखा प्रमुख वरिष्ठ उप-सचिव भित्रमणि खनालले विज्ञान विषय प्रवर्द्धन कार्यक्रमअन्तर्गत निर्माण गरिएको कम्प्युटर प्रयोगशालाको शुभारम्भ समेत गरे ।

विद्यालयका प्रधानाध्यापक प्रेमबहादुर बस्नेतले विद्यालयका भौतिक, आर्थिक, शैक्षिक र व्यवस्थापकीय पक्ष र समस्याहरूका बारेमा धारणा राखेका थिए ।

सहायक प्रधानाध्यापक अर्जुन खनालले विद्यालयका आचारसंहिता २०८३ विद्यार्थी अनुशासनलगायतका विषयमा धारणा राखेका थिए । शैक्षिक सत्र २०८२ को वार्षिक परीक्षामा समूहगत रूपमा उत्कृष्ट जीपीए प्राप्त गर्न सफल विद्यार्थीहरूलाई जीपीएका आधारमा एक हजारदेखि

बाँकेमा रासायनिक मल वितरण

बाँके । जिल्लाका आठै स्थानीय तहमा कोटा प्रणाली अनुरूप रासायनिक मल वितरण सुरु गरिएको छ ।

कृषि सामग्री कम्पनी लिमिटेड नेपालगञ्जका प्रमुख पुष्पराज श्रेष्ठले कोहलपुर नगरपालिकामा ९६९ बोरा युरिया, ५६५ बोरा डिएपी र १५७ बोरा पोटास, नेपालगञ्ज उप-महानगरपालिकामा ८६९ बोरा डिएपी, १७४ बोरा पोटास र एक हजार ३१४ बोरा युरिया, बैजनाथ गाउँपालिकामा एक हजार १५१ बोरा, एक हजार ३८० बोरा युरिया र २३० बोरा पोटास, खुजुरा गाउँपालिकामा १ हजार १४४ बोरा डिएपी, एक हजार ३७० बोरा युरिया र २३० बोरा पोटास मल वितरण गरिएको बताए ।

जानकी गाउँपालिकामा ८५९ बोरा डिएपी, एक हजार २७ बोरा युरिया र १७२ बोरा पोटास,

खारेज गरिनेछ ।

महामन्त्री आचार्यका अनुसार, वि.सं. र ई.सं. सम्बन्धी त्रुटि न्यूनीकरण गर्न प्रयोगकर्तालाई प्रणालीगत मार्गदर्शन उपलब्ध गराइनेछ। प्रमाणीकरण बाँकी सम्पूर्ण आवेदनको आधिकारिक कागजातका आधारमा परीक्षण गरी शुद्ध र अद्यावधिक तथ्याङ्क छिट्टै सार्वजनिक गरिने प्रतिबद्धता पनि राख्नुपाले जनाएको छ ।

राख्नुपाले संविधान, राजनीतिक दल सम्बन्धी ऐन र बालबालिका सम्बन्धी ऐनले तोकेबमोजिम १८ वर्ष उमेर पूरा भएका साबालक नागरिकलाई मात्र पार्टी सदस्य बनाउने कानुनी व्यवस्था र विधिको शासनप्रति आफू पूर्ण रूपमा प्रतिबद्ध रहेको दोहोर्‍याएको छ ।

सवारी...

अन्य लापरवाहीका कारण ३ वटा दुर्घटना भएको तथ्यांकमा उल्लेख छ । सवारीसाधनफर्कै हेर्दा मोटरसाइकल चालक सबैभन्दा बढी जोखिममा देखिएका छन् । दुर्घटनामा संलग्न २०६ सवारीमध्ये ११६ वटा (५६.३१ प्रतिशत) मोटरसाइकल रहेका छन् । त्यसपछि कार तथा जिप र ट्रक/ट्याङ्कर १८/१८, सकारी सवारी १५, टेम्पो १२, बस ११, ट्र्याक्टर ६, माइक्रो ४, टिम्पर ३, डोजर/लोडर २ तथा अन्य १ वटा सवारी दुर्घटनामा परेका छन् ।

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य साना किसान कृषि सहकारी संस्था

प्रतापपुर-८, पिपरपाती, नवलपरासी

सौजन्य

